

[Villemoes.]
 heller ikke meget i den Retning herovre. Jeg haaber imidlertid, at det Landstingsudvalg, som vil blive nedsat — vi bliver somme Tider enige om et og andet i Landstinget —, ogsaa her vil gøre en Indsats, som kan virke gavnligt, i hvert Fald tage noget af Brodden af det, der nu skal vedtages. Hvis Landstinget kunde gøre en Indsats her, vilde jeg for mit Vedkommende hilse det med Glæde, men som Lovforslaget i Øjeblikket ser ud, vil jeg ikke være i Stand til at give det min Stemme, jeg tror ikke paa Fordelene ved dette Forslag, og jeg hævder stadig, at som anti-inflatorisk Foranstaltning betyder det praktisk talt intet.

Det er Stabiliseringen af Lønninger og Priser, der betyder noget, og deri ved jeg den højtærede Finansminister er enig med mig. Her har man allerede for Aar og Dag siden gjort en stor og gavnlige Indsats, og det er ogsaa resulteret i, at vi har holdt saavel Engros- som Detailpriserne nogenlunde i Aev, saa de har holdt sig stabile og kun er steget ganske faa Procent i den forløbne Tid. Det er den rigtige Vej. Vi har altsaa fat paa dette: man maa ikke forhøje Priserne og taaler ikke forhøjede Lønninger, og det behøves heller ikke, naar Priserne holdes nede. Den eneste, der maa forhøje sine Priser, er Staten, den maa forhøje Skatterne, men Købmænd, hvis Lagre er tyndet ud, maa ikke forhøje Priserne, og Arbejderne maa ikke faa mere, men Staten maa.

Den højtærede Finansminister udtalte, da han anbefalede dette Lovforslag, som han har faaet vedtaget i det høje Folketing, at det er en integrerende Del af den samlede Pengebindingsplan, og samtidig sagde den højtærede Finansminister, at Bekæmpelsen — jeg tror nok, Ordene faldt saadan — af Faren for Usundhed i vort Pengevæsen maatte man have for Øje for at sikre Kronens Værdi, i Særdeleshed fordi Vanskelighederne kommer efter Krig. Ja, jeg vil nu sige, som det ærede Medlem Hr. Martin Sørensen (Peterslund) sagde, at vi skal ogsaa tage os lidt i Agt for ikke at skræmme, saadan at man tror, at denne Inflationsfare er saa mægtig, som mange har villet hævde, og som man ogsaa fra den høje Regerings Side mener. Jeg mener ikke, Faren er saa stor, naar vi holder de nødvendige Ting i Aev. Vi har Priskontrol, vi har et Varedirektorat, vi har i det hele taget givet Ministeriet, og navnlig den højtærede Handelsminister og den højtærede Landbrugsmi-

nister, store Bemyndigelser, og de kan faa flere. Det er givet, at der er fuld Enighed om, at vi vil betale en høj Pris for at undgaa Inflation, men vi skal heller ikke rode os ind i noget, som ikke er nødvendigt. Tvangsopsparingen kan jeg altsaa ikke se er nødvendig, og jeg har ikke faaet nogen Forklaring paa, at den skulde være paakrævet i denne Anledning.

Den højtærede Finansminister sagde med Rette, at det, det kommer an paa — og det kommer jo slet ikke det foreliggende Lovforslag ved —, er, at Lønninger og Priser holdes i et stabilt Leje, og det er jeg enig i. Derfor er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Stensballe i at beklage, at Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne nu efter visse Forhandlinger synes at være gaaet fra hinanden. Jeg er ligesom det ærede Medlem Hr. Stensballe tilbøjelig til at tro, at der her er et Omraade, hvor den høje Regering snarest maa medvirke til, at Uromomentet fjernes, men jeg hævder vedblivende, at en Del af det foreliggende Lovforslag ikke virker i Retning af at fjerne Uromomentet. Jeg tror, at den høje Regering har gjort den danske Mønt Skade med en Del af dette Forslag, i Stedet for, som Tanken var, at gavne den.

Elmquist: Vi er allesammen enige om, baade i dette høje Ting og i det andet høje Ting, ja, man kan vel sige, at alle fornuftige Mennesker er enige om, at der bør gøres alt for at undgaa Inflation. Enige er vi derfor ogsaa om, at alle Kræfter i Dag maa forenes om at træffe saadanne Foranstaltninger, at Inflation kan undgaaes, og at Borgerne maa være villige til at bære de Ofre, som kræves af dem.

Motivet til de Forslag, vi behandler her i Dag, findes da ogsaa i dette Ønske, men Spørgsmaalet, som baade Rigsdagens Medlemmer og Befolkningen maa stille sig selv med Hensyn til disse Forslag, er da dette, om de er et virksomt Middel til at naa dette Maal: at hindre Inflationen og at binde de ledige Penge. Jeg skal i det, jeg her ønsker at fremføre, holde mig til Skatteforslaget og det saakaldte Opsparingsforslag, idet jeg vil indrømme, at de øvrige Forslag i sig indeholder Muligheder for at holde Pengevæsenet i Skak og saaledes for at være et Middel ved Siden af det, som er Midlet over alle andre, nemlig en Fastholden af Lønstop og Prisstop.

Disse Foranstaltninger: Prisstop og Lønstop, er der jo talt om her i Dag, og der er talt meget om dem under den Diskussion, der har været ført. Her kan